

LENA RĂDULESCU

TE IUBESC

Versuri

CUPRINS

5	CUVÂNT ÎNAINTE
7	ABANDON
8	ACUM
9	ALEGERI
10	ALTCINEVA
11	AM ÎNVĂȚAT
13	AM UITAT
14	AMINTIRI
15	APROAPE
16	APUS
17	ARICIUL BRUNI
18	AȘA
19	ASCUNSĂ
20	ATÂT! TE ROG!
21	ATÂTA VREME

22	AZI
23	CU DRAGOSTE
25	COLȚ DE RAI
26	CONCLUZII
28	CHIAR DACĂ
29	COPACUL VIETȚII
30	CE-I DRAGOSTEA
31	CRĂIASA MEA
32	CIUDATĂ
33	COLINDĂ
35	CE-AR FI SĂ CREZI
36	CA DOUĂ ARIPI
37	CE S-AR ALEGE
38	CA PE UN DAR
39	CA ȘI-ALTĂDAT'
41	CÂND
42	CÂND NU MAI DOARE
43	CÂND VIAȚA TE-A PURTAT PRIN TOATE
44	CÂND PLOUĂ
46	CE SĂ MĂ FACĂ OM?
47	CE CAUT EU

- 48 DOI
- 49 DE PRIMĂVARĂ
- 50 DĂ-MI UN RĂGAZ
- 51 DE DOR
- 52 DESPRE SUFLET
- 53 DESTIN
- 54 DEZACORDAT
- 55 DOAR DACĂ POȚI
- 56 DE FIECARE DATĂ
- 57 DE VORBĂ CU TOAMNA
- 58 DEPARTE
- 59 DE VORBĂ CU MAMA
- 60 EVALUARE
- 61 FELIE
- 62 FIRUL VIETȚII
- 64 FIARA
- 65 FĂRĂ SĂ ȘTII
- 66 FAPT
- 67 GÂNDURI CU TINE
- 68 GRANIȚA DURERII DINTRE NOI
- 69 GÂND

- 70 GÂNDURI AMESTECATE
- 71 GÂNDURI PE PLOAIE
- 73 ÎNGENUNCHIAT
- 74 ÎNGHEȚATĂ
- 76 ÎN MINE
- 77 ÎN SUFLETUL MEU
- 79 ÎNGERUL MEU
- 80 ÎMPĂRȚIT LA DOI
- 81 ÎN SIMBIOZĂ CU TOAMNA
- 82 INCERT
- 83 IARNĂ
- 84 ÎNTREBĂRI LUI DUMNEZEU
- 85 IPOTEZA IUBIRII
- 87 LA ANII MEI
- 88 LA PAS GRĂBIT
- 89 LA CE FOLOS
- 90 LA MARE
- 91 LA DERUTĂ
- 92 LA PIEPTUL TĂU
- 94 LA CE VISEZI
- 95 LEAGĂNUL TOAMNEI

96	LUMEA
98	MI-E DOR DE TINE, MAMA!
99	MONOLOGUL RĂZVRĂTIRII
101	MUTĂ
103	NE-MPLINIRE
104	NIMIC NU NE VA DESPĂRȚI
105	NEDREPT
106	NOAPTEA
107	NOI NE IUBIM
108	NU STIU
109	O MIE DE CUVINTE
110	PETALĂ CU PETALĂ
111	PENTRU MAMA
113	PLOAIE
114	POEZIE UNUI GÂND
116	POVESTEA PORCULUI
117	PRIMA
118	PORTRET CONTEMPORAN
119	PRIN MINE
120	PRIN SUFLET
121	PRINTRE COPACI

122	REVERIE
123	RIME
124	SĂRUTUL PLOII
125	SENS
126	SEPARAT
127	SENTIMENTE DE NISIP
128	SFÂRȘIT DE MAI
129	STĂRI MARINE
130	SUB SCOICA MEA
131	SUFLET ÎN OGLINDĂ
132	TRIUMFUL UNUI GÂND
133	TRUDĂ
134	TE IUBESC
136	TOT CE MI-AM DORIT
137	TE-AȘ MAI IUBI
138	UIMITĂ
139	ULTIMA SUFLARE
140	UMAN
141	UN GÂND
142	UN ÎNGER
144	UN PUMN DE GHIOCEI

Respect pentru oameni și cărți

- 145 UN ULTIM GÂND
- 146 UNEI ZÂNE
- 148 UNEORI
- 150 UNUI SUFLET PIERDUT
- 151 URMĂ
- 153 VALURI
- 154 VÂRTEJ DE GÂNDURI
- 156 VERSURI
- 157 VIAȚĂ SI NOROC
- 159 VRAJA
- 161 ZADARNIC

Prezentă lucrare se publică în format electronic și tipărit.

Coperta: Lena Rădulescu

© 2018 ePublishers. Toate drepturile rezervate.

ISBN 978-606-716-878-5

Ediția digitală a acestei cărți se află la linkul:

<http://ibooksquare.ro/Books/ISBN?p=978-606-716-879-2>

Pentru mai multe informații privind această carte,
scrieți la info@ePublishers.info.

www.ePublishers.ro
www.ePublishers.us
www.LibrariaCoresi.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RĂDULESCU, LENA

Te iubesc : versuri / Lena Rădulescu. – București : ePublishers, 2018
ISBN 978-606-716-878-5

821.135.1

CUVÂNT ÎNAINTE

Lena s-a născut în vara anilor '80 într-o familie de balerini și a urmat tradiția de familie până la terminarea liceului. Apoi a călătorit, s-a reprofilat (instructor de scafandri, instructor de fitness și maseur) și a trăit în mare parte în Egipt (7 ani și jumătate).

Prima poezie a scris-o la 14 ani în urma unei discuții despre bătrânețe dintre bunica și mama ei, pe care a auzit-o în după-amiaza unei zile de toamnă târzie. De atunci poezia a căpătat o importanță majoră în viața ei, fiind modul prin care își putea descărca sufletul într-un mod constructiv și frumos, reușind în același timp să îi inspire și pe alți oameni să vadă și o parte frumoasă a oricărui lucru sau a unor întâmplări mai puțin fericite. Poeziile au teme variate, în principal sunt poezii de dragoste dedicate diverselor muze,

durabile sau doar pasagere, dar și altor forme de iubire – pentru mamă, frate, prieteni sau chiar personaje imagine și natură.

ABANDON

Cu ochii-nchiși iar te surprind prin gânduri,
Simt cum fiori de gheață mă străbat,
Când mă cuprinde-n brațe alt bărbat,
Când știu c-o să citești aceste rânduri.

Doar fericirea ta conta odată,
Aș vrea să nu îmi pese de nimic,
Cu sufletul ne-ncăpător și mic,
Să pot iubi – cu inima-nghețată!

Și răsuflarea ți-o mai simt pe piele,
Și buzele lipite strâns de umăr,
N-ai să rămâi pe veci frumos și tânăr,
Și nu știi ce îți este scris în stele!

Te mai iubesc, nu mă feresc s-o spun,
Dar mi-e mai bine în singurătate,
Aici unde nici cerul nu mă poate
Opri, să te gândesc frumos și bun!

ACUM

Încă o zi a mai murit noi,
A mai trecut din jar și bucurie,
Nimic nu se întoarce înapoi,
Și ce are să vină, cine știe?

Acum e timpul cel mai bun ca să iubim,
Să prindem ceru-albastru între brațe,
Și toată viața asta, cât trăim,
Să nu lăsam răul de noi să se agațe.

ALEGERI

Poate ai înțelege dacă ai încerca,
Dar viața e-nțeleasă doar dacă treci prin ea,
Când inima se zbate să simtă și frumos
Când lacrimile-amare ți le strângi de pe jos,
Când mângâi poate-un suflet și-l faci să zboare iar,
Când ți-ai pierdut credința, în tine crezi măcar,
În tot ce poți tu face cu ce ai mai salvat,
Cu orice faptă bună, mai spală-ți un păcat.

Dacă ai fi-ncercat poate ai fi-nțeles,
Că-n viața asta totul e cam ce ai ales!

ALTCINEVA

Când luna ne atinge și marea ne unește,
 Lipiți umăr la umăr, ținându-ne de mână,
 Când gura ta, în noapte, pe-a mea o întâlnește,
 Când clipa asta scurtă, ne-aduce împreună,
 Vreau să îmi pierd trecutul, să nu-mi aduc aminte,
 Și când vei fi și tu trecut, să pot uita,
 În noaptea asta doar, te strâng la piept, cuminte
 Și-am să pretind că sunt altcineva.

AM ÎNVĂȚAT

Am învățat iar să zâmbesc,
 Căci știu că întristarea
 Mi-a arătat cum să trăiesc,
 Cu soarele și marea.

Când lacrimile-mi vor sclipi,
 Vor fi doar bucurie,
 lubește-mă, nu te opri!
 Lumina mea e vie!

Și de-ai să vezi apus vreodat',
 Să te gândești la mine,
 Cum de-ntunericul ciudat,
 În viața mea nu ține.

În brațe soarta mi-am cuprins,
 Și am iubit-o toată,
 Credința mea-i de neînvins,
 Nu moare niciodată!

Chiar dacă nu-i de înțeleș,
Doar sufletul meu știe,
Ce a trăit când a ales:
Durere, bucurie.

În fiecare zi zâmbesc,
Căci viața-i o minune,
Am învățat să mai trăiesc,
Cu rele și cu bune.

AM UITAT

Orbiți și surzi pășim, gonind pe drum,
Iar dragostea n-o mai dorim de tot,
Nu mai gândim la clipa de acum!
Și când simt toate astea, nu mai pot!

Tot încercând cu sufletul naiv,
Să cred din nou, să pot să mai visez,
La flori, la tine sau la ROGVAIV,
Dar simt c-am obosit și-am să cedez!

Nici Dumnezeu nu-mi e de ajutor.
Nu-și amintește ce mult L-am rugat,
Să nu îmi lege noaptea de picior,
Chiar dacă iubesc cerul înstelat.

Viața ne trece! O trăiesc sperând.
Și spune-mi tu, să nu iubim, n-ar fi păcat?
Arată-mi tot ce-am fost și nu mai sunt,
Învăță-mă cum să iubesc, căci am uitat!